

FAMILIA

BUDA-PESTA

21 Septembrie st. v.
3 Octombrie st. n.

Va esi joi'a si duminică'a.

Redacțiunea: strad'a ap-
relui verde nr. 12.

Nr. 71.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

A V I S U.

Adunarea generala a societății pentru fondu de teatru românu convocata pe 10 si 11 octombrie a. c. la Alba-Iulia în urma încunoscintării telegrafice a comitetului arangiatoriu de acolo din cauza unor pedece neincungiurabile nu se va pute țiené.

Budapesta în 29 sept. 1878.

Comitetulu asociatiunii.

Descoperirea Africeii centrale.

Ori cine, care s'a ocupatu cândva cu mapp'a, cu geografi'a Africeii își va aduce aminte, că chiar la mijloculu Africeii se afla unu locu estinsu albu; geografii, din necunoscintia, ilu numescu locu desiertu, coperitu numai de nasipu si munti stérpi de pétra, c'unu cuvântu locu fără viétia.

Înse locu'u acela pâna acuma pentru noi mortu, astadi a înviatu. Unu nou secretu alu planetului nostru astadi stă inaintea ochilor nostri descoperitu.

Ceea ce pâna acuma se parea a fi cu neputinția, a reesitu acestor dîle ai veacului nostru : destainuirea Africeii centrale.

În timpu de 80 ani multi caletori, barbati de sciintia au întreprinsu, însarcinati de d'osebite societăti, caletorii de cercetări pentru a petrunde în ânim'a Africeii, înse pâna în dîlele nôstre fără succesu.

Multi din acesti barbati de sciintia resoluti, si d'o rabdare estraordinara au trebuitu sê-si jertfésca chiar si viétia întreprinderii suscepute; iéra cei ce au avutu noroculu d'a se rentórcé, au pututu reportá numai despre marginile acelu locu enigmaticu, afirmându că acele margini sânt nepenetrabile si că nu este chipu d'ajunge locurile acele dîse desierte.

Înse astadi scim, că centrulu Africeii este unu siésu întinsu, fôrte fructiferu, udatu de riurile si apele unui fluvii uriesiu, locu'tu de popóre puternice cu óresi-care cultura, de si cam barbara înca.

Si acésta admirata dobânda a veacului nostru este meritulu lui Henry Stanley, a carui nume de adi încolo va figurá lângă a celor mai renumiti descoperitori ai tuturor timpurilor.

Fapt'a sa cu dreptu se va însîrá lângă a unui Cortez si Pizzaro.

Cunoscutulu geografu Petermann dîce : „Stanley a facutu mai multu decâtu tóta cercetarea sciintifica a Africeii centrale, care s'a începutu de peste 30 ani, mai multu decâtu tôte caletoriele din Europ'a, cari se continua de vr'o 80 ani, decâtu tôte caletoriele Arabilor de vr'o 1000 ani, cari au scoțoritu cei

ântâi si mai multu în Afric'a învecinata; elu a facutu mai multu de câtu tóta stravechi'a si classic'a antici-tate, si în sfêrsitu Stanley a esperiatu mai multu de câtu sciú miliónele de indigeni despre propri'a lor riéra. Unu asemenea esemplu nu esiste în tóta istori'a descoperirilor globului nostru.“

Resultatulu produsu Stanley are d'a-lu multiu-mi mai cu séma împregiurării, că elu n'a pornitu nu-mai că unu învetiatu cu scopu d'a face notitie, séu că unu modernu descoperitoru pacinicu, ci că unu beliduce, că unu cuceritoru istetiú. Elu negociá déca credea a-si ajunge astfel scopulu, déca negociările nu-i reesieau, apelá la arme. Elu se apucá de tréba că concuistadorii Ispaniei din timpurile de vitejia.

„Indigenii ni se opuneau“, dîce Stanley ênsusi în reportulu seu, din 1870, „ne torturau diu'a si nóptea, ucideau si raniau cu sageti învecinate pe ómenii nostri. În lupt'a nôstra prin aceste locuri canibale ne cuprinse aprópe desperatiunea. Ne încercámu a molcomi prin donuri si blândetie pe selbateci. Donurile le reieptau, si paciinti'a nôstra o judecau de lasitate.

Henry Stanley nu este dóra vr'unu învetiatu, séu scrutatoru de profesiune, ci numai reportoru de dîuarie, înse astadi, se pricepe, celu mai mare, celu mai renumitu dintre colegii sei.

D'a procurá noutati interessante, epocale pentru dîuarulu „New-York Herald“, a fost îndemnulú că Stanley se facu scrutatoru, descoperitoru, cuceritoru, si în sfêrsitu unu omu mare în celu mai deplinu întielesu alu cuvântului.

Însarcinatu de acelu dîuaru, elu în an. 1869 strabatu orientulu întregu si în ianuaru 1871 descálecă în Zanzibar la tiermuri Africeii resaritene. Scopulu seu din inceputu a fost numai d'a cautá pe vestitulú caletoru Livingstonu, de care nu se mai audise nimic'a multa vreme.

Astfel dara elu în marte 1871 porni în frunte a 192 ómeni la drumu. Se scie, că în Udsisi, lângă laculu Tangajic'a, a aflatu pe Livingston, dupa ce l'a cautatu 236 dîle întregi.

În 1874 Stanley, provediutu cu cele trebuitóre, porni din nou din Zanzibar. Asta-data avea sub comand'a sa 300 de ómeni, cari purtau cu sine tôte cele de necesarie pentr'o espeditiune bellicósa.

Invingéndu multe fatigie si pericule ajunse în Niangve, ultim'a statiune, ce erá cunoscuta pe acelu continentu. Nime nu mai voiá ai urmá, toti indigenii, precum si cei mai temerari vênatori de sclavi ilu sva-tuieau a nu continuá caletori'a; ei din capulu locului dechiarara de nebunia intentiunea lui d'a petrunde mai departe.

Înse dela propusulu seu nu-lu putú abate nici o

putere. Stanley decise s'eu a scrutá deplinu ríulu Lua-lav'a s'eu a perí. În 5 noemvre 1876 parasi Niangve, si cu acést'a se începù marea fapta istorica a vietii sale.

140 armati cu pușce, 70 cu lãnci si 18 luntri compuneau espeditiunea lui.

Prin unu discursu imbarbatoru inflacará si câstigá ómenii sei pentru planurile sale.

Numai de câtu la începutu avura mai multe lupte pe apa si pe uscatu. O colóna de vênatori de sclavi dupa scurta vreme ílu parasi, desertá. Prin stravechile paduri uriesie la începutu trebui sè-si faca drumu cu securile.

De pe uscatu se pusera a caletori pe apa. Înse cataracte si alte mari pedeci i silira a face cele mai ostenitoare încungíurári, pentru cá, între altele, selbaticii locuitori din desimea padurilor aruncau asupra cutezatorilor caletori sageti si lãnci înveninate.

D'abiá dupa o neîntrerupta caletoria periculósa Stanley ajunse la locul de unde se ivi privirilor sale siesulu Africeii centrale, s'eu ecuatoriale cu minunile si farmecile ei. La tîermurile fluviului uriesiu, numitu „Congo“ se vedeau orasie înfloritóre, totu felulu de tesauri, mai cu séma o immensa multíme de scumpulu osu de elefantu. Nenumerate insule impleau fluviulu latu de dóue miluri si lungu de 630 miluri, cu multe si mari riuri laterale, întregu fluviulu aprópe asemenea fluviului amazonilor din America de sudu.

În statiunea comerciala Combon'a indigenii si si locuitori albi i întimpinara si oferira bucate si beutori caletorilor iviti si aprópe morti de fóme si sete.

O fapta de nemesurata importantia istorica fu plinita, prin deplin'a descoperire a fluviului Congo si a gigantelor sale ríuri laterale, cari provedu cu apa unu manosu teritoru de 59,000 miluri patrati.

De adi încolo deci, de óra ce ghicitórea este deslegata, sus amentit'a albétia de pe mapele Africeii centrale va disparé, si povestile si fabulele, ce cursau despre acelu închipuitu desiertu va încetá.

Miscãrile actuale din resaritu au trasu asupra lor mai tóta atentíunea lumii. Înse dupa sute de ani, când vaporulu va percurge acele locuri bogate pe apa si pe uscatu, pentru a ne împartasi si pe noi cu scum-peturile si avutíile nou descoperitelor tieri, atunci negresítu vom dá acestei descoperiri tributulu si loculu cuvenitu, asemenea unui triumfu universalu alu epoeci nóstre.

I. V. Barcianu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

„Elu, conformu espressiunii sale, s'a reintorsu din întemplantu înca în sér'a plecãrii mele, a deschisu casett'a si a aflat'o góla.

„Eu, firesee, nu eram acolo. Ceialalti servitori ísi documentara nevinovatí'a, si asiá cadíù propusulu pe mine, si eu fui persecutatu. Dupa dóue díle ími aflara urm'a, si acum trebuieam sè fiu visitatu. Mãn'a si revoltarea mea ími nedusiá graiulu, si debilitatu de superare me supusei umilirii. În traist'a mea se aflara, gíngasiu cosuti în cuptusiéla, bannii si juvae-rele. Stapãnulu meu demise pe policistulu si me priviá mai multu cu compatimire, decãtu cu mânía. Culpa-

bilitatea mea se documéntá, pretiósele s'au aflatu la mine; cu ce aveam eu a me apera? Cá ametítu ascultai cuvintele stapãnului meu. Pentru parintii mei, cari au fost ómeni bravi si onesti, pentru nasíulu meu voiá elu sè me crutié, sè nu me predeie judetiului, precum am meritatu, déca îndata si pentru totu-de-una voiú parasi paméntulu Angliei. Nepót'a sa s'a înfloratu de acestu lucru si l'a rogatu sè-mi predeie unu biletu. Elu ími dete jmetate de óra timpu sè o citescu si sè me resolvedú. Me simtíeam totu înca necapabilu de a vorbí, si deschisei — îndata ce se îndepartá elu — epistola. Ea scíe tóte, ími scrise ea, si me rogá, sè nu întaritu pe unchiulu ei, s'eu cumva sè-i dau cauza a me persecutá mai departe. Tóte vorbescu contra mea. Éa crede în nevinovatí'a mea, si ími creá a pastrá totu-de-una amórea si credintí'a ei, ínse sè fugu fára a o mai vedé. Anim'a i s'ar rupe, de ar scí, cá sîm în prinsóre si sîm condemnatu. Éi i se pare, cá ar nebuní, peltru aceea sè fugu — fugu, déca cândva am iubit'o. Ea ími spuse si o adresa, sub care i potu scíe, ea ími va respunde, în urma, pe scurtu tóte ími va face, numai sè nu fiu acuma prinsu si condemnatu pentru furtu. Ce puteam eu face? Scieam, cá unchiulu ei a însenatu unu complotu contra mea, cá ínse epistolele erau false, nu puteam crede. Sè fiu prinsu si încarceratu, tóta sperantí'a mi se nimici, dovedile culpabilitãtii mele erau pré chiare. În revoltarea mea nedumerita si în necasulu ce me împresurá, primíi conditiunile afurisitulu acelaia si parasií Anglia, spre a scapá de urmãrile unei crime, ce nici odata nu am comisu. În întunereculu desperatiunii mele ínse luciá cá o stéua, credintí'a în amórea si fidelitatea soçiei mele. Începui nóu'a mea vietia într'unu satu în apusu, care în timpu scurtu se avéntá la unu orasiu împoporatu. Dóue-spre-diece luni noroculu ími erá inimicu, dupa aceea se schimbá spre bine. Negutiãtoríele mele s'au rentatu bine si me apropiara íngraba de scopulu dorintíei mele, — a procurã soçiei mele o esistintia securã si conoda. Amintescu numai fapte si retacu suferintíele si lipsele, dílele amare si noptile fára odihna. Am scrisu soçiei mele mai de multe ori, si nici unu respunsu nu am capetatu. Erau timpuri, când voieam sè lasu tóte la o parte, sè me rentorcu acasa si sè-mi aducu iubit'a mea soçia. Astfel de propusuri ínse trecura în graba. Cum puteam eu sè o rapescu din împregiurãrile ei favorabile si sè o aducu în paméntu strainu, înainte de ce i-asi fi procuratu celu puçinu unu viitoru securu? Si ce cugeti dta, cá m'a îndemnatu în fine, a lasá tóte si a me espune de nou periclului, de care abiá de curéndu scapai?

Ulrich nu respunde nimicu, elu ascultá cu interesare încordata.

— Unu visu. Da, unu visu m'a rentorsu în Anglia. În nóptea din 23 martie vedíui pe soçí'a mea stãndu la patulu meu. Ea erá fórté palida, ísi încrucisiá mânile si me priviá cu o cautatura diósa si plãngénda. Me deșteptai. Lun'a luminá amicabilu în chilíã, — visulu disparú. În nóptea urmatóre totu la aceasi óra visai iérasu totu aca. În nóptea din 25 martie ínse mi se întemplantu unu ce estraordinaru. Aveam durere de capu si m'am culcatu mai în vreme. Putea sè fia fost nóue óre. În casa domniá linisce, fere-stile si tablile chilíei mele erau închise, nu ardea nici foculu nici lumin'a, si erá deci întunerecu com-pletu. Nu puteam dormí. Spiritulu meu se ocupá cu

visulu, si eram îngrigitu de iubit'a si îndepartat'a mea soția. De odata se redică din întunerecu înaintea mea unu tablou. Vediu tôte atâtu de bine, cași acum lampele acele de pe strada. O chilă lungă, scundă, posomorțită, dupa stilulu vechiu, care eră iluminată de unu focu de lemne. Unu pianino eră asediātu la ferést'a deschisă, prin care vedeam firmamentulu luminatu de luna, dara înoratu, si arborii ce se clati-nau de vântu. La acea ferésta stătea o féta tinera în o haină roșia de metasa, decorată cu juvaeruri scumpe. Perulu auriu eră lasatu pe umeri, ochii cei mari si negrii priviau doiosi. Eră Olivia, precum am vediu'to în visu, atâtu de palidă si duiósa, fără speranția. Cu emoiune durerósa îmi întinse ea brațiele, si audii strigatulu ei nedumeritu si desperatoru : „O! Robert, Robertulu meu, vino la mine!“ Si iérasu tôte disparura. Eu siedeam în patu în chil'a întunecósa, pe fați'a mea curgeau torinti de sudori reci. Sese dile dupa acea erám pe cale. Ori au fost visu, ori vi-siune, elu me prezentá cá unu demonu, si eu parasii tôte, spre a-mi aduce soți'a.

— Si ai aflat'o? — ilu întrebă Ulrich cu aten-tiune încordată.

Robert Hawksley nu respunde. Tigareta din ur-ma se stinse, si elu siedeá cá o statua négra de mar-more între flori.

— Dta ai aflat'o, — dîse Ulrich, necapabilu de a se retiéne mai multu, — ai aflat'o la altariu — cá soți'a altui barbatu.

Hawksley se întorse surprinsu cátra elu.

— De unde scii dta acést'a?

— Eu sciu si mai multu, — dîse elu iritatu, — dta ai aflat'o cununata cu Sir Hugo Charteris. Dama acea, pe care ai vediu'to în visu, a fost Olivia Lyndilh . . .

Acum abiá se deșteptá Robert Hawksley. Pâna aci elu enará istori'a sa cá si când ar visá, parte lui, parte lui Ulrich, acum ínse înviara trasurile lui palide.

— Ce dici dta?

— Siedi, — ilu întrerupse Ulrich, — eu iti voiú împartasi tôte.

Si cu o elocuintia extraordinaria enará Ulrich Mason evenimentele din 25 martie, pâna la acelu momentu, când Mr. Lyndilh ajunse la gara în sala de așteptare dela Speckhaven.

— Nu documentéda acést'a, — încheiá elu triumfându, — cá Miss Olivia te-a iubit si ti-a pas-tratu credinti'a totu-de-una?

— În adevéru nici nu puteam dubitá, — res-punse elu cu voce tremuránda, — nici chiar atunci, când o vediu la altariu cu acelu barbatu si audii minciunile unchiului ei. O! amat'a mea! dulceá mea soția!

Vocea lui se întrerupse; elu își ascunse fați'a, si o tacere mortala domniá acum.

Ulrich Mason cunoscea emoiuni cumplite de ânima numai de pe scena, si se simtíea neatinsu.

— Ce felu de argumentu ínse a pututu între-buintiá tutorulu ei, — începú Robert dupa o pauza scurta, — de a'capacitatu pe Olivia, se mérga cu elu, fiind ea resoluta a-ti urmá dtale?

(Va urmá.)

Ce e nou ?

Dela curti. M. Sa regele dimpreuna cu princi-pele de coróna Rudolf a petrecutu septemân'a trecuta la Sterzing. — Archiduceș'a Valeria a sositu dilele trecute la Gödöllő. — Se scrie, cá țiarulu voiesce se renuncie la tron. — Împeratulu Vilelmu a plecatu din Gastein întaritu; elu póte scrie acuma cu mân'a drépta, fără nici o greutate. — Domnitorulu Româ-niei a sositu din Sinaia la Bucuresci, cá se deschida corpurile legiuitóre.

Seiri personale. Archiducele Ioanu Salvator s'a vindecatu si va relú comand'a unei brigade. — Ministrulu presiedinte Coloman Tisza a sositu la Bu-dapesta dela mosi'a sa Geszt, si a presidatu unu con-siliu ministerialu unde s'a statoritu program'a dietei viitóre. — Scirea despre dimissionarea ministrului Széll e falsa. — Dlu Samuilu Porutiú, consiliaru de sectiune la ministeriulu de interne, a plecatu cu concediu.

Denumiri. Carol Csemeghy, secretariu de statu la ministeriulu de justiția, dimissionându din acestu postu, a fost numitu presiedinte de senatu la curtea înalta. — Se dice cá noulu secretaru de statu la mi-nisteriulu de justiția are se fia deputatulu si profes-sorulu dela universitate dr. Stefan Apáthy.

Scirile de pe câmpulu de resboiu sânt acuma favoritóre trupelor de ocupatiune. Divisiunea Sza-páry înaintéza cu successu. Tuzla, unde se așteptá o lupta mare, a capitulatu, dupa ce insurgentii s'au re-trasú spre Zvornic. Asemene s'a ocupatu Bielina, Brcka, si alte întariri. Scirile mai nóue spunu, cá si Zvornic a capitulatu. Astfel se spera, cá în scurtu timpu ocupatiunea Bosniei si a Hertiegovinei va fi terminata, dupa ce insurgentii se retragu în Novi-Bazar.

Titlulu de „Altetia Regala“ alu Domnitorului României este deja recunoscutu de Austro-Ungari'a, Itali'a si Englitera; Franci'a, Germani'a si Russi'a n'a respunsu înca la notificatiunea facuta în asta privintia.

Anectarea Basarabiei cátra Russi'a se va fa-ce în lun'a viitóre. Guvernulu russescu voindu se aiba la acestu actu de violintia si de ingratiitudine si sub-semnarea Domnitoriului României, a adressatu gu-vernului românu o nota prin care ilu invita se nu-mésca o comisiune pentru ficșarea granitiei nóue între Români'a si Russi'a; ínse guvernulu românu, care nu voiesce se confirme tratatulu din Berlin, ci numai se se conforme aceluia — de sila, a respunsu, cá numirea acelei comisiuni e de prisos, de óra-ce fruntariile sânt formate din natura d'o parte de Prutu, de cealalta de talregulu bratiului Chiliei cu gur'a de la Stari-Stambul.

Mortalitatea în Bucuresci. Ministrulu de in-terne a trasu seriós'a atentiune a consiliului medicalu superioru asupra disproporțiunii ce se observa între numerulu nascerilor si mortilor în poporatiunea ro-mâna din capitala. — Dlu dr. Felix, mediculu pri-maru alu capitalei, a adressatu ministrului de interne unu raportu asupra mortalitáti în capitala, în care dice, cá numerulu micu alu nascerilor provine pe de o parte din numerulu pré micu alu casatoriilor, iéra de alt'a din vointi'a parintilor din unele clase sociale a nu avé mai multi copii; caus'a micului numeru de ca-satorii e lucșulu femeilor, dorintia barbatilor de a

sustine familia din zestrea soției si nu din produsul muncii sale, si lipsa de amoru pentru familia.

O noua Vera Sassuliciu. Nu numai Petersburg, dar si Mosca are o Vera Sassuliciu. Diuarele rusesci scriu, ca in septemănile trecute s'a pertractatu la curtea cu jurati din Mosca processul doșorei Alesandra Paulovna Venetzka, care a voitu se omora pe procurorul Przewalski, dar in locul lui a facutu atentatu in contra suplinitorului aceluia, cu numele Prozorowski, si l'a ranitu cu unu revolveru. Juratii au achitatu-o unanimu.

„Domnule Führer io mis gata!“ „Pester Journal“ scoțe din o epistola privata din Doboi urmatorea intemplanare, ce dovedesce, ca soldatul român nu-ni in fața mortii nu-si perde umorea buna. „Cu pușcaturile si detunarile suntemu atatu de îndatinati, încatu acele ni suna ca niste salutari de „buna deminția!“ La 25 l. tr. feciorii tocmai voiau se se asiedie la menage, cand unu glontiu nimeri pe unulu chiar in peptu. Sariramu in picioare, dar feciorulu nimeritu isi puse man'a pe ran'a din peptu, si dise insciintindu românesc in dialectu banatienescu: „Domnule Führer, io mis gata!“ Apoi cadit si muri.“

Metingu in Budapesta. Dumineca, in 29 l. c., s'a tienu o adunare poporala in capital'a Ungariei, unde intre altele s'a dusu decisiunea, ca ministrulu afacerilor esterne si guvernulu unghurescu se fie dati in judecata, de ore-ce n'a opritu pe rusi in ver'a trecuta de a face resboiu Turciei, si astfel guvernulu n'a lucratu conformu interesselor monarchiei nostre. La adunare a luat parte vre 5—6 mii de omeni.

Sorteza bazarelor turcesci. Pe cand inca in poporatiunea unghuresca era mare simpatia pentru turci, reuniunile femeilor unghuresci decisera se arangeze niste bazare, in cari damele se vinda unele obiecte in favorulu ostasilor raniti turci. Obiectele au si sositu din Constantinopolu la Budapesta. Aice inse finantii au pretinsu se se platésca vama de importu pentru ele. Dar nimene nu voi se platésca. Deci obiectele remasera multu timpu retinute in magazinele casei de vama. In fine, dupa ce — cu schimbarea relatiunilor politice — disparu din publiculu unghurescu si simpatia pentru turcii, cari in Bosnia si Hertegovina ucidu si mutiléza asiá grozavu pe soldatii austro-unghuresci, — consululu turcescu din Budapesta a platitu vam'a pentru acele obiecte si le-a tramisu acasa la Constantinopolu.

Mai multe dame din Budapesta isi oferira serviciile lor in spitale intru cautarea ranitilor. De ora-ce inse spitalele au serviciulu lor sanitaru de ajunsu, nu s'a pututu face intrebuintiare de acestu ofertu nobilu.

Musulmanii emigréza. Diuarele turcesci anunca, ca musulmanii din tote districtele cedate Serbiei si Muntenegrului isi parasescu averile lor si se refugéza in regiunile cari vor atérna d'a dreptulu de administratiunea otomana.

Mortii si ranitii romani (Continuare.) La Doboi in 5 sept., din regimentulu Scudier nr. 29, conducatorul Ioanu Ciurcinu, infanteristii Juon Subu, Simion Graba, mortii; gefreiterulu Tanasia

Filipasiu, infanteristii Alecsa Tiarelu, Dimitrie Mendria, Georgie Manciu, Sava Simiciu, Simion Vunecescu, Stefanu Mendrisiu, Stefanu Vacaru, Mihaiu Crisianu, Flore Micu, Vasilie Draguescu, Trifon Stanciu, raniti; la Doboi in 15 sept., din regimentulu Cesarevicu nr 61, infanteristulu Pavelu Craicinu ranitu.

Tribunale. Tribunalulu criminalu din Budapesta, dupa terminarea investigatiunilor, a decisu se se intenteze lui Verhovay (oratorulu tumultului care asta ierna a spartu ferestile ministrului Tisza) processu pentru volnicia in contra autoritatii publice. — De ora ce unele tribunale nu sunt asiediate in locuri bune, in curendu se va tine la ministeriulu de justitia o ancheta pentru ca se pota face unele transmutori.

Nenorociri. In comun'a Gurbedu, Biharia, gornicii de paduri venandu gligani, din gresielă impucara o feta de 16 ani, care si muri. — La S. A. Ujhely trenulu a trecut peste o copila de 10 ani si i-a causatu morte. — Pagubele cauate prin ruptur'a de nori in orasiulu Miscoltlu se urca la 1.739,772 fl.

Sciri merunte din tierra. Unu calcianaru din Seghedin, care are unu fiu in Bosnia, a tramisu lui Philipovicu o parechia de calciani in presentu. — Mausoleulu lui Fr. Deak se va cladi in lun'a viitoare. — Firm'a E. Stiasni a tramisu o mia de pipe din Siemnitlu ostasilor din Bosnia. — La Bistritia se va tine o espositiune agronomica si industrială, care va dura dela 6 pana la 10 octombvre. — Comitatele Somogy si Beregh au decisu se adreseze dietei o rugare pentru punerea sub acustatiune a ministrilor Tisza si Szende, din caus'a perderilor cauate de resboiulu din Bosnia.

Noutati scurte din Romani'a. Agentii diplomatice ai Romaniiei se vor impartii d'aci nainte in trei clase: tramisii extraordinari si ministrii plenipotentieri, ministrii resiedinti, insarcinati de afaceri. — Monitorulu desminte scirea raspandita de Rusi, ca in Basarabi'a romana ar fi domnindu cea mai mare disordine. — Batalionulu rusu ce stationa in giurulu Iasilor a plecatu in Russi'a. * Comissiunea militara romana tramisa in Dobrogia si compusa din dnii col. Falcoianu, major Sierbanescu si capitanu Tatarescu, si-a terminatu missiunea. — Domnitorulu Romaniiei a numitu plenipotentieri, pe dnii col. Al. Budisteanu si intendant. Balabanu, ca se incheie o conventiune pentru repatriarea prinsonierilor turci cu plenipotentiatii sultanului. — „Voc. Cov.“ scrie, ca o intréga divisiunea russésca cu totu trenulu necessariu a si ocupatu Basarabi'a. — „L'Orient“ a scrisu, ca in Dobrogia s'ar organisa bande spre a se opune ocuparii Dobrogei de catre Romaniii, dar scirea acést'a e falsa.

Din tumea mare. Dlu Catulescu din Romani'a a deschisu in Milano unu biurou romanu de corespondintia. — Damele engleze vreu se deie unu presentu lui Beaconsfield pentru serviciile sale aduse la congressulu din Berlin. — La autopsia facuta cadavrulu lui Nobiling s'a constatatu, ca mortea lui fu causata de rana, care — inchidindu-se — a produsu unu abscessu in creri. — Strainii cari petrecu la espositiunea din Paris vreu se deie unu banchetu in onorea Parisienilor.